

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.331/2026/5. szám

A Debreceni Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Tibor ügyvéd, cím) által képviselt 'felperes neve' (cím) felperesnek – a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt 'alperes neve' (cím) alperes ellen jóhírnév megsértése miatt folyamatban lévő perében a Miskolci Törvényszék 25.P.21.003/2025/17. számú ítélete ellen az alperes által 18. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 (tizenöt) napon belül a felperes részére az általános forgalmi adó összegét is tartalmazó 1 136 213 (egymillió-egyszázharminchatezer-kétszáztizenthárom) forint másodfokú perköltséget; valamint a Magyar Állam javára – az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára – legkésőbb a jogerős ítélet meghozatalának keltétől számított 60 (hatvan) napon belül 196 952 (egyszázkilencvenhatezer-kilencszázötvenkét) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes kétszeres olimpiai ezüstérmes sportoló, jogász, közgazdász, sportvezető, jelenleg a 'párt neve' szakpolitikusa. 2017. május 2. és 2021. december 30. napja között a 'szervezet neve' (a továbbiakban: 'szervezet neve') elnöke volt. Az alperes – többek között – a 'hírportál1' és az 'hírportál2.hu' hírportál kiadója.

[2] A 'szervezet neve' Elnöksége 2020. szeptember 2. napján ülést tartott, amelyen a főtitkár javaslatára 10 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és a felperes tartózkodásával elfogadta, hogy a 'szervezet neve' elnöke 2020. szeptember 2. napjától havi bruttó 2 600 000 forint tiszteletdíjban részesüljön.

[3] 2025. napján az alperes által szerkesztett <https://www.hirportal1> internetes oldalon megjelent a „cikk1 címe” című, „cikk1 alcíme” alcímű, szerző nélküli írás, amely szerint a felperes a 2020-as újraválasztása után titokban több mint a duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió Ft-ra emelte a saját havi fizetését. Ugyancsak az alperes szerkesztésében jelent meg az 'hírportál2.hu' oldalon 2025. február 18. napján a „cikk2 címe” című, szerző nélküli írás, amely szerint a felperes a 1,2 millióról 2,6 millió Ft-ra emelte a saját havi fizetését.

[4] Az írások megjelenését követően számos nemzetközi és hazai sportszervezet részéről érkezett negatív hangvételű magyarázatkérés a 'szervezet neve' főtitkára felé. Az alperes által megjelentetett írások miatt a konferencia szervezője lemondta az 'szervező neve' rendezésében 2025. napján megtartott a „konferencia címe” elnevezésű konferencián a felperes által tartandó előadást.

[5] A Debreceni Ítéltábla a Pf.II.20.273/2025/4. számú jogerős ítélete a 2025. napján megjelent közleményt érintően sajtó-helyreigazításra kötelezte az alperes szerkesztőségét.

[6] A felperes a keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a 2025. február 17-én megjelent cikkében annak valótlan állításával és híresztelésével, hogy a 2020. évi 'szervezet neve' elnökké történő újraválasztás után titokban több mint a duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, kötelezni saját költségén megfelelő elégtétel adására, 1 061 900 forint sérelemdíj és annak 2025. február 18. napjától a kifizetés napjáig számított mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a 2025. február 18. napján megjelent cikkében annak valótlan állításával és híresztelésével, hogy felperes saját bérét több mint a duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, kötelezni saját költségén megfelelő elégtétel adására, 1 400 000 forint sérelemdíj és annak 2025. február 19. napjától a kifizetés napjáig számított mértékű késedelmi kamata megfizetésére.

[7] Az alperes a személyiségi jogsértés hiányában a kereset elutasítását kérte.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 'hírportál1' internetes oldal 2025. napján „cikk1 címe” címmel megjelent közleményben valótlanul állította és híresztelte azt, hogy a felperes a 2020-as 'szervezet neve' elnökké történt újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját fizetését, valamint hogy az 'hírportál2'.hu internetes oldalon 2025. napján „cikk2 címe” címmel megjelölt közleményben valótlanul állította és híresztelte, hogy a felperes saját bérét 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte. Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, ennek körében attól, hogy bármilyen formában közölje ezeket a tényállításokat. Az alperest az elkövetett jogsértés miatt a saját költségén elégtétel adására kötelezte úgy, hogy tegye közzé a jogerős ítélet rendelkező részét – a perköltségre vonatkozó rendelkezés nélkül – a [https://hírportál1'](https://hírportál1.hu) hírportálon az eredeti cikk megjelenési helyén „cikk1 címe” című közlemény címében és törzsszövegében használt betűtípussal és betűmérettel az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül és folyamatosan, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig, valamint a [https://hírportál1'](https://hírportál1.hu) hírportál főoldalán 24 órán át a „közlemény címe” című közleményt, melyre kattintással tegye elérhetővé az eredeti cikket és annak címe alatt, a lead felett az ítélet rendelkező részét tegye közzé; valamint a [https://hírportál2'.hu](https://hírportál2.hu) hírportálon az eredeti cikk megjelenési helyén „cikk2 címe” című közlemény címében és törzsszövegében használt betűtípussal és betűmérettel az ítélet jogerőre emelkedését követő öt napon belül és folyamatosan, amíg a cikk elérhető, de legalább harminc napig, valamint a [https://hírportál2'.hu](https://hírportál2.hu) hírportál főoldalán 24 órán át a „közlemény címe” című közleményt, melyre kattintással tegye elérhetővé az eredeti cikket és annak címe alatt, a lead felett az ítélet rendelkező részét tegye közzé. Kötelezte az alperest, hogy a következő tartalmú bocsánatkérő levélben fejezze ki sajnálkozását a felperes irányába, feljogosítva a felperest arra, hogy a levelet nyilvánosságra hozza: „LEVÉL SZÖVEGE” Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg – sérelemdíjként – a felperes részére 1 061 900 forintot, valamint ezen összeg után 2025. február 18. napjától a kifizetésig terjedő időre a mindenkori késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot, valamint 1 400 000 forintot és ezen összeg után 2025. napjától a kifizetésig terjedő időre a mindenkori késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte az alperest az áfa összegét is tartalmazó 3 759 792 forint perköltség, valamint az államnak 115 285 forint kereseti illeték megfizetésére.

[9] Az ítélet indokolása a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2.44. §-ának (1) bekezdése, 2.45. §-ának (2) bekezdése, 2:51. § -a (1) bekezdésének a)-c) pontja, 2:52. §-ának (1) és (2) bekezdése felhívásával kifejtette: a felperest a politikai szerepvállalása közszereplővé tette, közszereplői minősége és a cikk közügyet vitató tartalmára tekintettel is fokozott tűrésre köteles az őt ért, illetve minősítő, a személyét támadó megnyilvánulások tekintetében. A véleménynyilvánítás szabadsága a valóban bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságáról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. A 'szervezet neve' 2020. szeptember 2-i elnökségi ülésének jegyzőkönyvéből egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nem saját magának és nem titokban emelte meg a fizetését. A felperesről az alperes azon valótlán kijelentése, hogy titokban átláthatatlan módon duplájára emeli a fizetését, azt a benyomást keltette, hogy nem tisztességesen, a nyilvánosságot megtévesztve, jogszabálysértő módon jutott hozzá a tiszteletdíjához. Ezzel a jóhírnévsértés nem vitathatóan megvalósult, ezért az elsőfokú bíróság alkalmazta a személyiségi jog megsértésének felperes által kért objektív szankciót: a jogsértés megtörténtét megállapította, kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől, valamint – figyelemmel a 3/2024. számú jogegységi határozatra – kötelezte, hogy a jogsértésért adjon elégtételt és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot.

[10] A sérelemdíj követelt összegét nem találta eltúlzottnak. Figyelemmel volt arra, hogy az alperes az írásaiban a felperesre vonatkozóan valótlán állítást szándékosan közölt, amely egyrészt súlyos sajtóetikai vétség, másrészt az alperes működését szabályozó törvényi előírásokkal is szemben áll. Az alperes írásai széleskörben váltak ismertté. A felperes magyarázkodásra kényszerült mind a hazai, mind a nemzetközi sportvilágban. Az alperes által megjelentetett írások miatt lemondta a szervező a felperes előadását egy konferencián. A kommunikatív, közvetlen személyiségű felperes a cikkek megjelenése után megváltozott: zárkózottá, visszafogottá, óvatossá vált, a korábbi túlradó természete, jókedve, magabiztossága eltűnt. Figyelemmel volt a jogintézmény büntető funkciójára és a közbeszéd színvonalára azzal, hogy cél annak javítása, amelyben maga az alperes is tevékenyen részt tud vállalni hiteles tájékoztatással.

[11] A pervesztes alperest kötelezte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-ának (1)-(3) bekezdése és 83. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes perköltségének megtérítésére, amely összegét a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. §-a (1) bekezdésének a)-b) pontjai és 5. §-ának (2) bekezdése alapján állapított meg. Az állam által előlegezett eljárási illeték megfizetésére az alperest kötelezte a Pp. 101. §-ának (1) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése és 83. §-ának (1) bekezdése alapján

[12] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és elsődlegesen a kereset egészében elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj fizetési kötelezettségének mellőzését, továbbá kizárólag az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részének közzétételére kötelezését a sérelmezett közleményekben, harmadlagosan a felperes részére fizetendő sérelemdíj összegének közleményenként 400 000 forintra mérséklését, kamatfizetési kötelezettségének mellőzését, valamint kizárólag az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részének közzétételére kötelezését a sérelmezett közleményekben.

[13] Előadta a Kúria, az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozással: a sérelmezett közlemények nem tartalmaznak valótlán tényállítást. Önmagában az a tény, hogy a 'szervezet neve' elnök fizetésemeléséről nem az elnök dönt egyszemélyben, hanem arra a 'szervezet neve' elnökségének mint testületnek van

jogköre, nem zárja ki az alperes következtetésének helyességét, hogy a felperes megemelte a saját fizetését. A 'szervezet neve' elnöke a 'szervezet neve' döntéseinek legfőbb felelőse; életszerűtlen, hogy a főtitkár úgy terjesztette az elnökség elé a felperes fizetésének emeléséről szóló javaslatot, hogy arról a felperessel ne egyeztetett volna, arról ne tudott volna. Így még ha a szó szoros értelmében nem is felperes terjesztette elő a javaslatot, fizetésemelésében való érdekeltsége miatt a logika szabályaival nem teljesen ellentétes következtetés, vélemény az újságíró részéről az, hogy megemelte a saját fizetését. A sérelmezett kijelentés nem minősül olyan közlésnek, amely a felperes megítélését hátrányosan csorbítaná. Felhívta, hogy a közlés sértő jellegét nem a felperes szubjektív megítélése alapján kell elbírálni, hanem figyelembe kell venni a hazai közbeszéd aktuális színvonalát, az általánossá vált kifejezéseket. Allította, hogy a felperes közéleti szereplő, a közlés politikai kontextusban jelent meg, így fokozott türeési kötelezettsége van az őt ért közlések, kritikák, vélemények kapcsán. Ezen túl: a személyiségi jogsértésnek nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása. A felperes nem bizonyított a perben olyan konkrét nem vagyoni hátrányt, amely a cikk jogsértőnek állított részei által érték volna őt. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányokat nem jelölt meg és nem is igazolt. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát esetlegesen sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő. Az összecszerűség kapcsán rámutatott: a milliós nagyságrendű sérelemdíjat a bíróságok általában a közeli hozzátartozó elvesztése, valamint a súlyos, a sértett korábbi életvitelét, életlehetőségeit, emberi kapcsolatait negatív irányban jelentősen megváltoztató, beszűkítő, maradandó egészségkárosodással, fogyatékossgal, esetleg torzulással járó testi sérülések, megbetegedések okozása esetén állapítanak meg, míg a csak időleges pszichés hátrányt okozó jogsértések – így a becsület, jóhírnév, magánélet megsértése – kompenzálására többnyire a néhány százezer forint összegű sérelemdíjat is alkalmasnak tartják. Kérte eshetőlegesen a késedelmi kamat megfizetésére kötelezésének mellőzését és a sérelemdíj jelenkori értékviszonyok szerinti meghatározását. Kiemelte továbbá: szükségtelen az ítélet rendelkező része teljes szövegének közzététele. Az elégtételadásnak a jogsértés súlyához és körülményeihez kell igazodnia, meg kell felelnie a szükségesség és arányosság követelményének, azaz ahhoz a közönséghez kell szólnia, és azzal arányos módon, ahogy a jogsértésre sor került. A személyiségi jogi perekben kialakult és következetesen alkalmazott bírói gyakorlat szerint a jogsértés megállapításának közzététele önmagában alkalmas és arányos jogkövetkezmény a felperest ért nem vagyoni sérelem orvoslására.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az anyagi és eljárásjogi jogszabályoknak megfelelően hozta meg döntését a keresetnek helyt adó részében. Előadta, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgyát képező kijelentés valótlan, melynek vonatkozásában a felperest türeési kötelezettség nem terheli. A per tárgyát képező kijelentéssel összefüggésben indított sajtóhelyreigazítási perekben 19 törvényszék és 4 ítéltábla tényállításnak minősítette a perbeli kijelentést, melynek valóságtartalmát az alperes bizonyítani nem tudta. A társadalom általános erkölcsi felfogása nem a hazai közbeszéd milyenségétől, stílusától függ; ezen stílust egyébként az alperes maga is nagy mértékben alakítja. A véleménynyilvánítás szabadsága a való tények meghamisítására nem vonatkozik. A perbeli cikk megjelenésének időpontjában nem volt közszereplő, a tevékenysége nem volt közéleti viták része, a perbeli eset nem közügyek vitatásával összefüggő tényállás és így a felperessel szemben fokozottabb türeési kötelezettség nem áll fenn. Ugyanakkor egy közszereplő sem köteles tűrni a rá vonatkozó valótlan és sértő kijelentéseket. A sérelmezett kijelentés kifejezetten lejáratozó célzattal készült, a felperes kifejezetten hátrányos színben való feltüntetésére irányult. A sérelemdíj jogalapja fennállt: a felperes egyébként igazolt hátrányokat, melyeket az alperes részéről nem

vitatottnak kellett tekinteni, másrészt köztudomású tényként lehetett elfogadni. Az alperes magatartása alkalmas volt a negatív társadalmi megítélésére, közéleti hitelességének megkérdőjelezésére. A megítélt sérelemdíj összege a törvényi feltételekre, a hivatkozott bírósági gyakorlatra, a forint vásárlóerejének alakulására tekintettel nem eltúlzott. Hangsúlyozta, hogy a felperest komoly hátrányok érték, a pár százezer forintos sérelemdíj egyebekben is meghaladottá vált. Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a bírói gyakorlat kizárólag az ítélet jogsértést megállapító részének közzétételére szokta kötelezni az alperest, ezt alá sem tudta támasztani. Az elégtételt adó közlemény célja az olvasók tájékoztatása az alkalmazott összes jogkövetkezményről, amely szükséges a jogsértés megállapításán túlmenően.

[15] A fellebbezést az ítéltábla nem találta alaposnak:

[16] Alaptalanul hivatkozott arra az alperes, hogy a sérelmezett közlésekkel nem sértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát.

[17] A Ptk. 2:45. §-ának (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. A jóhírnév sérelmére alapított közléseket érintően helyesen vette alapul az elsőfokú bíróság, hogy a jogvita eldöntésének lényeges kiindulópontja, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak (híresztelésnek) vagy véleménynyilvánításnak voltak-e tekintendők. A tényállítás a valóság egy meghatározott mozzanatára vonatkozó közlés, annak az állítása, híresztelése, hogy valami megtörtént, valami lezajlott, a valóságnak megfelelően létezik. Ezzel szemben a vélemény értékelést, álláspontot, bírálatot fejezi ki úgy, hogy abból közvetve sem lehet valótlan tartalmú tények közlésére következtetni. Mint ahogy azt a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.746/2010/2. számú ítélete kiemelte: A tény a való világ része, annak valamely objektív – az emberi tudattól független – mozzanata, a múltban létezett, vagy a jelenben létező érzékelhető jelenség, állapot, esemény, történés vagy cselekvés. A vélemény ezzel szemben szubjektív kategória, valamely tényre vonatkozó állásfoglalás, értékítélet, következtetés. A tény valósága bizonyítható vagy cáfolható, ezzel szemben egy adott véleménnyel lehet azonosulni, vagy attól elhatárolódni, de ahhoz a valóság kritériuma nem kapcsolható. A jóhírnévhez való jog megsértéséhez az is szükséges, hogy a sértőnek állított magatartás az érintett személyre vonatkozóan valamilyen tényre utaljon (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.897/2021/5/II. – közzétéve: BDT2022. 4505). Vitás esetben tehát a tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolása az ügynevezett – lényegében az Emberi Jogok Európai Bíróságának már a *Lingens kontra Ausztria* (EJEB 9815/82 sz., 1986. július 8.) ügyében hozott ítéletével kialakított, a *Csánics kontra Magyarország* (EJEB 12188/06 sz., 2009. január 20.) ügyben is következetesen alkalmazott – *bizonyíthatósági teszt* alapján történhet, amely szerint az a közlés, amelynek valósága vagy valótlansága bizonyítható, az tényállítás, amelynek valóságtartalma pedig nem bizonyítható, az vélemény.

[18] Felhívja az ítéltábla: a közlés minősítése során a bírói gyakorlat jogfejlesztő értelmezése – különösen a PK 12. számú állásfoglalásban kifejtettek alapján – a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint veszi figyelembe. A (sajtó)közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Ebből következik az egyes jogviták megoldása során alkalmazandó tartalmi értelmezés és a szöveggörnyezetben értelmezés követelménye, kiegészülve az érintettre méltányos értelmezés jogalkalmazói szempontjaival. Az utóbbi alapján amennyiben egy közlésnek több értelmet lehet tulajdonítani, akkor elsődlegesen azt kell alapul venni, amely a sajtóközleményben érintett számára kedvezőtlenebb. Ennek az értelmezésnek a kiinduló alapja, hogy a

félreértelmezhető közlések esetén a sajtónak van, az érintettnek pedig nincs lehetősége az értelmezési nehézségeket feloldani. Mindez nem azt jelenti, hogy a sajtóban ne jelenhetnének meg szakmai, társadalmi viták eltérő – akár tényeken alapuló – álláspontjai, azonban a sajtónak a felelősség elkerülése érdekében ilyen esetekben törekedni kell az eltérő álláspontok ütköztetésére.

[19] Nem volt ebben a tekintetben annak jelentősége, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül-e. A következetes bírói gyakorlat értelmében a közéleti szereplő tevékenységét minősítő értékítélettel, bírálattal szemben valóban fokozott tűrési kötelezettsége van, de ez a fokozott tűrési kötelezettség csak az értékítélet, a tevékenység minősítésében jelentkező következtetés vonatkozásában áll fenn, a valótlan tényállításokat a közéleti szereplő sem köteles tűrni. [36/1994 (VI.24.) AB határozat]. A sajtó által tárgyalt közérdeklődésre számot tartó esemény ténye nem mentesíti a sajtószervet azon kötelezettsége alól, hogy a véleménynyilvánításai alapját képező tényekről a valóságnak megfelelően tájékoztasson [Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.575/2022/3.].

[20] Az előző szempontrendszer alapján a sérelmezett közlések, amely szerint a felperes a 2020-as újraválasztása után titokban több mint a duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését, az ítéltábla álláspontja szerint olyan tényállítás, amely valóságát az alperes nem bizonyította, ekként sértik a jóhírnévhez való személyiségi jogot. A sérelmezett sajtó-közleményből, különösen annak a külön jelentőséggel bíró címéből, a cikk szövegezésének felépítéséből és összegzéséből az olvasó azt a következtetést vonhatja le, hogy a felperes a 'szervezet neve' elnökeként saját érdekében jogellenesen, törvénytelen eszközök útján jutott a megemelt összegű javadalmazáshoz. A szövegkörnyezetben való, az érintettre méltányos tartalmi értelmezés alapján ekként a helyes értelmezés szerint a közlemény a felperest érintő tényeket közölt. Mivel pedig a tények megalapozottságára az alperes nem is ajánlott fel bizonyítást, ezért köteles a valótlan tényállítás következményeinek a viselésére.

[21] Nem osztotta az ítéltábla azt a fellebbezési hivatkozást, hogy még amennyiben a közlés tényállításnak is minősül és valósága nem bizonyított, sértő jellegének a hiánya miatt nem alkalmas a jóhírnév megsértésére. Egy olyan közlés, hogy egy országos sportszervezet vezetője titokban – azaz a működési rend kijátszásával, a szabályok figyelmen kívül hagyásával – érte el a fizetésének több mint duplájára emelését, nyilvánvalóan alkalmas a felperes társadalmi megítélésének negatív változására, megkérdőjelezi a felperes tisztességét, őt a feddhetetlenséget kívánó pozíciójával, megbízásával a saját magának biztosítandó előnyök érdekében visszaélő tisztségviselőnek mutatja be, ezáltal tisztességtelenül eljáró személyként ábrázolja; ez pedig egyértelműen alkalmas arra, hogy a felperes politikai és társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, amely önmagában sérelmes.

[22] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal a sérelemdíj jogalapja és összegszerűsége tekintetében.

[23] A sérelemdíj összegszerűségét az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. §-a (3) bekezdésének szempontrendszere alapján megfelelően határozta meg. Kétségtelen, hogy a bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértésnek nem automatikus következménye a

sérelemdíjmegítélése, a bagatell sérelem pénzbeli szankció alkalmazására nem ad alapot (Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4., Kúria Pfv.IV.20.801/2021/5.). A kifogásolt közlések alkalmasak voltak a felperes irányában fennálló bizalom rombolására, hitelessége kétségbe vonására. A sajtótól határozottan elvárt, hogy az általa közölt állítások valóságtartalmát ellenőrizze, arról meggyőződjön. Ezzel szemben az alperes valótlan tényállításokat tett, melyeknek igazságtartalmát nem ellenőrizte, közlésének célja pedig az érintett hitelességének, társadalmi megítélésének rombolása volt. Az alperes szándékos, lejárató célzatú magatartásának felróhatósága nagyfokú volt. Mindez önmagában indokolja a sérelemdíj alkalmazását, a per adatai alapján azonban arra is alappal következtetett az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmek meghaladták a jóhírnév megsértésének köztudomású hátrányait. A felperes hazai és nemzetközi szervezetek előtt magyarázkodni kényszerült, a megalapozatlan közlemény negatív hatására példa a konferencia lemondása. Az elsőfokú ítéletben helytállóan értékelt szempontok kapcsán kellő figyelemmel volt a pénzbeli szankció kompenzáló, egyben magánjogi büntetés funkciójára. A sérelemdíj reparatív és preventív funkcióinak egyaránt érvényre kell jutni (Kúria Pfv.IV.20.458/2019/4.). Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen rögzítette mindazon körülményeket, amelyeket a sérelemdíj összegének meghatározása során figyelembe vett. A lefolytatott bizonyítás eredményeként helytállóan állapította meg a jogsértés körülményeit és a felperest ért köztudomású és igazolt nem vagyoni hátrányokat, azokat teljeskörűen és kellő súllyal értékelte, ennek megfelelően állapította meg a sérelemdíj összegét is. Az elsőfokú bíróság által megállapított összegű sérelemdíj szükséges a felperest ért ezen hátrányok ellentételezésére, kellően figyelembe veszi a magánjogi büntetés funkciót is, annak leszállítására nem volt indok.

[24] A Ptk. 6:352. §-a szerint a kártérítés – a Ptk. 2:52. §-ának (2) bekezdése utaló szabályából következően a sérelemdíj – a sérelem bekövetkeztekor nyomban esedékes. A jogsértő közlés megtörténtekor a felperes sérelmet szenvedett, azaz az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni. Az elbíráláskori ár- és értékviszonyok alkalmazásának elmaradását a jogsértő nem kifogásolhatja (Kúria Pfv.III.20.640/2022/4. – BH2023. 158). A jóhírnév megsértésekor értékviszonyok szerint megítélt sérelemdíj után ezért megalapozottan állapított meg az elsőfokú bíróság késedelmi kamatfizetési kötelezettséget.

[25] Nem értett egyet azzal a fellebbezési hivatkozással az ítéltábla, amely szerint a személyiségi jogsértés szankcionálására elegendő annak bírósági megállapítása.

[26] Kétségtelen, hogy adott esetben a személyiségi jogsértés megtörténteinek bírósági megállapítása elegendő objektív szankció lehet, a jelen perbeli esetben azonban a közlés körülményei – széles körű nyilvánosság, tudatosan lejárató szándék, az alperes felróhatóságának magas foka – indokolták az elégtétel adása jogkövetkezményének alkalmazását. Ezzel valósulhat meg az a cél, amely által más médiaszolgáltatók számára is tudatosulhat hasonló magatartás esetén a személyiségi jog megsértésének következménye. Az elsőfokú ítélet rendelkezése mindenben megfelelt a személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazásáról szóló 3/2024. Jogegységi határozat iránymutatásának, amely kiemeli: az elégtételadás akkor tölti be rendeltetését, ha a jogsértéshez hasonló nyilvánosságot kap, a bocsánatkérés, sajnálkozás kifejezése pedig azt kompenzálja, hogy a megsértett személyről a jogsértés folytán nem a valós tények alapján formált véleményt a nyilvánosság. A jogalkalmazói gyakorlat is ismeri az elégtételadás nyilatkozat közzétételére való kötelezéssel megvalósulását (Győri Ítéltábla Pf.II.20.008/2026/8/I., Debreceni

Ítéltábla Pf.II.20.571/2025/7.) Ennek megfelelően nem érintette az elsőfokú ítélet az elégtétel adására kötelező rendelkezését sem.

[27] Az ítéltábla mindezek szerint a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[28] Az alperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján viselni köteles a felperes jogi képviselével felmerült ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét. Ennek összegét az ítéltábla az Ükr. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint határozta meg, a fellebbezési ellenkérelemben és a másodfokú tárgyaláson előadott összesen 14 munkaóra alapján, 160 Euró óradíj alapul vételével, amely az Ükr. 4. §-ának (1) bekezdése értelmében a mérséklésére – az alperes ilyen irányú kérelme hiányában – nem volt jogszabályi lehetőség.

[29] A Pp. 102. §-ának (6) bekezdése értelmében az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték megfizetésére az alperes köteles a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (2a) bekezdése által meghatározottak szerint.

Debrecen, 2026. július 2.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró